

Nummer van het vonnis: 247
Nummer van het parket: RG66.97.483/91-SP
Nummer van het repertorium: 9203).

DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUGGE, vijftiende kamer,
zetelend in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis
uitgesproken:

In de zaak ambtshalve vervolgd door het Openbaar Ministerie

tegen:

zonder beroep,
geb. te _____ op _____
won. te _____

bijgestaan door mr. _____ advocaat te _____

Gedaagd om: te _____ -

A. Bij inbreuk op de artikelen 44 § 1-1°, 45 § 4, 64 (1°, 2°, 3° en 5° lid) en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (B.S. 12.04.1962), zoals nadien geformuleerd in de artikelen 42 § 1, 43 § 4, 66 (1°, 2°, 3° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, geordind op 22 oktober 1996 (B.S. 15.05.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu:

1. door op het terrein, gelegen te _____

ten kadaster _____

gekend onder sectie nummers _____

in eigendom toebehorende aan _____

(beschrijving inbreuk) aanlegging verharding

te _____ op 10.07.1995 -

2. en de sub 1 omschreven toestand in stand gehouden te hebben

te in de periode gaande van 10.07.1995 tot en met 24.03.1997;

de feiten sub 1 en 2 thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 146-9° lid, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999).

- B. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-1°, 66 (1°, 2°, 3° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 25.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in staat houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastge- steld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke of uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instand- houdings- of onderhoudswerken), in casu:

op het terrein omschreven onder de tenlastelegging A.1 door de instandhouding van de onder A.1 omschreven toe- stand

te in de periode gaande van 25.03.1997 tot en met 30.04.2000 -

De feiten onder de tenlastelegging B thans strafbaar over- eenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 146-9° lid, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999).

- C. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 146-9° lid, 147, 148, 149 en 204 van het decreet hou- dende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder vooraf- gaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in staat gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedelijke bouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geïnstalleerd, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzon- dering van instandhoudings- en onderhoudswerken, in casu:

op het terrein omschreven onder de tenlastelegging A.1 door de instandhouding van de onder A.1 omschreven toe- stand

te Torhout vanaf 01.05.2000 tot de uitvoering van het bevel tot dagvaarding, zijnde 29.07.2002.

Gezien de dagvaarding aan de gedaagde betekend;

Gezien de stukken van de bundel;

Gelet op het tussenvoornis van deze Rechtbank en kamer dd. 21 september 2004;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de gedaagde in zijn antwoorden en verzoeking;

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting;

OP STRAFGEBIED

Verbeteren datum dagvaarding A1: te _____ in de loop van de maand april 1993 l.p.v. op 10 juli 1995

1. De tenlastelegging A1.

Dere tenlastelegging heeft betrekking op het feit dat door beklagde op het terrein gelegen aan de _____ een verharding werd aangelegd voor het parkeren van voertuigen zonder in het bezit te zijn van een bouwvergunning.

Beklaagde verklaarde tenloops het opsporingsonderzoek dat hij deze grond heeft aangekocht in 1993 en er kort na de aankoop een laagje kiezelsteentjes (afgevoerde karnac) heeft opgebracht. Volgens het Stadsbestuur te _____ was er terzake geen bouwvergunning vereist.

De strafbundel bevat geen nadere informatie waardoor de beweringen van beklagden zouden kunnen worden weerlegd, zodat het verval van de strafvordering door verjaring dient te worden vastgesteld.

2. De tenlasteleggingen A2, B en C

Beklaagde wordt tevens vervolgd voor het instandhouden van de hierboven vermelde wederrechtelijke toestand in de periode gaande van 10 juli 1995 tot op de datum van de uitvaardiging van het bevel tot dagvaarding, metzij 29 juli 2002.

Inmiddels is er het decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingbeleid betreft, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 22 augustus 2003 en ingevolge artikel 12 in werking getreden op de datum van publicatie in het Belgisch Staatsblad.

Door artikel 7 van het decreet van 4 juni 2003 werd aan het artikel 146 van het decreet van 18 mei 1999, zoals reeds gewijzigd, een derde en vierde lid toegevoegd waarbij, behoudens in de vernoemde uitzonderingsgevallen, de straf sanctie voor het instandhouden van inbreuken zoals bedoeld in artikel 146 eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° niet langer meer geldt.

Bij arrest van 22 juli 2004 van het Arbitragehof (arrest nr. ...), werd een antwoord gegeven op diverse aan dit hooggerechtscollege gestelde prejudiciële vragen met betrekking tot de grondwettelijkheid van de bepalingen van artikel 146 en 149 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door het Decreet van 4 juni 2003.

Het Arbitragehof heeft met dit arrest als volgt geoordeeld: "Artikel 146, derde lid van het decreet van het Vlaamse Gewest van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals toegevoegd bij artikel 7 van het decreet van het Vlaamse Gewest van 4 juni 2003, schendt de artikelen 10, 11, 12 en 14 van de Grondwet.

De termen "onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder voor de omwonenden" en "een ernstige inbreuk op essentiële stedenbouwkundige voorschriften" hebben volgens het Arbitragehof geen voldoende nauwkeurige normatieve inhoud om een misdrijf te kunnen definiëren. (artikel 146, 3e lid DRO). Het geval van strafbaarheid van het in stand houden van een stedenbouwmisdrijf wanneer het misdrijf 'plaatsvindt in de ruimtelijk kwetsbare gebieden', voldoet volgens het Arbitragehof wél aan de vereisten van nauwkeurigheid, duidelijkheid en vooropelbaarheid waaraan de strafwetten moeten voldoen (B.7.2. Arrest Arbitragehof 22 juli 2004).

Bij arrest van 19 januari 2005 van het Arbitragehof (arrest nr. ...) worden in artikel 146, derde lid, van het decreet van het Vlaamse Gewest van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals toegevoegd bij artikel 7 van het decreet van het Vlaamse Gewest van 4 juni 2003 de woorden "voor zover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voor zover ze geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg", vernietigd.

Bijgevolg geldt de strafsanctie voor het instandhouden nog enkel voor zover de bouwvoertreding gelogen is in een ruimtelijk kwetsbaar gebied.

Uit de elementen van het strafdossier blijkt niet dat de overtreding werd gepleegd in een ruimtelijk kwetsbaar gebied zoals voorzien in artikel 146 derde en vierde lid DRO.

Bij toepassing van art. 2, tweede lid Sw., dient te worden vastgesteld dat de aan beklagde ten laste gelegde feiten sub A2, B en C thans niet langer kunnen worden bestraft en dient beklagde terzake te worden vrijgesproken.

1. Met betrekking tot de herstelvordering

De strafvordering met betrekking tot de tenlastelegging A1 is vervallen door verjaring en de herstelvordering werd niet rechtsgeldig ingesteld voor de verjaring.

De aan beklagde ten laste gelegde feiten A2, B en C kunnen niet worden bestraft zodat de rechtbank de herstelvordering dient af te wijzen als ongegrond.

OM DEZE REDENEN:

Gelet op de volgende artikelen door de Voorzitter aangeduid:
2, 100 van het Strafwetboek;

11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 van de Wet van 15 juni 1935;
162, 182, 184, 185, 189, 190, 191, 194, 195, van het Wetboek
van Strafvordering;

1 van het K.B. van 29 juli 1992, in uitvoering van artikel 71
van de Wet van 28 juli 1992, zoals gewijzigd door artikel 1
van het K.B. van 23 december 1993 en door artikel 1 van het
K.B. van 11 december 2001.

28 en 29 van de Wet van 1 augustus 1985, in werking getreden
door het K.B. van 18 december 1986 (B.S. 20 februari 1987),
gewijzigd door de artikelen 1-2' en 3 van de Wet van 24 de-
cember 1993 en door de artikelen 2, 4 al. 1 en 9 van de Wet
van 26 juni 2000.

en alle overige in de dagvaarding vermelde en hiervoor aan-
gehaalde wetsartikelen.

DE RECHTBANK.

Rechtdoende OP TEGENSPRAAK

Verbotort de datum van de tenlastelegging A1 zoals voorzeggd.

Verklaart de strafvordering vervallen door verjaring voor wat
betreft de tenlastelegging A1.

Stelt vast dat, ingevolge artikel 7 van het Decreet van 4 juni
2003 houdende wijziging van het Decreet van 18 mei 1999 hou-
dende de organisatie van de ruimtelijke ordening wat het hand-
havingsbeleid betreft en rekening houdende met het arrest van
het Arbitragehof nr de aan de beklaagde ten laste
gelegde feiten sub A2, B en C niet langer kunnen worden be-
straft.

Spreekt beklaagde derhalve VRIJ aangaande de tenlastelegging
A2, B en C en ontlaat hem dienaangaande van iedere verdere
rechtvervolgning zonder kosten.

Wijst de herstelvordering af als ongegrond.

Legt de gedingskosten begroot op 61,82 euro ten laste van de
Staat.

Alles wat voorafgaat werd, overeenkomstig de bepalingen van
de wet op het gebruik der talen, in het Nederlandse behandeld.

Aldus gevonnist en uitgesproken op de openbare terechtzitting
van elf oktober tweeduizend en vijf,

waar zetelden:

alleenrechtsprekend Rechter;

substituut-procureur des Konings;

griffier.

De griffier

De Voorzitter